

Een interview met ... Harry Schoemaker

Harry is een veelzijdige hobbyfotograaf. Daarmee bedoel ik te zeggen dat hij zich niet beperkt tot één categorie van fotografie, maar zich over het gehele terrein van de fotografie beweegt.

Zo houdt hij zich onder andere bezig met natuurfotografie en stadsgezichten, Portretfotografie, Modelfotografie, Glamourfotografie, Kinderfotografie, Babyfotografie, Zwangerschapsfotografie, Productfotografie, Bedrijfsfotografie, Industriële fotografie en Reclamefotografie.

Vertel ons eens iets over jezelf?

Mijn naam is Harry Schoemaker. Ik ben nu bijna 60 jaar en mijn hobby is al jaren fotografie. Ik zeg zelf wel eens dat ik alles fotografeer wat los en vast zit en dat kan in een havenstad als Rotterdam waar ik ongeveer heel m'n leven gewoond heb dus heel wat zijn.

Thuis hadden we het niet echt breed, dus werd ik als kind ook niet echt verwend. Ik heb m'n hele leven met, astma, bronchitis of kortademigheid te maken gehad en kon daardoor eigenlijk nooit met m'n vriendjes meespelen. En je weet hoe kinderen zijn, als iemand iets niet kan wat zij wel kunnen is dat maar al te vaak een reden om over te gaan tot pesten. Ik werd dus al snel het meest gepeste jongentje in de klas. Maar het niet mee kunnen doen had ook een andere kant. Ik keek veel in allerlei bladen waarin ik de mooiste foto's kon bewonderen. Dat wilde ik ook kunnen... Zulke mooie platen maken...

En na er vaak om gevraagd te hebben kreeg ik op m'n 14e verjaardag m'n eerste fotocameraatje. Het was een heel eenvoudige "point and shoot" camera van net geen 25 gulden. Maar die Kodak Instamatic was voor mijn ouders een duur cadeau om te geven en voor mij was het "het begin van mijn fotohobby". In feite begon ik dus te fotograferen doordat de foto's in de bladen me intrigeerden en doordat het verjaardagscadeau me daartoe in staat stelde.

Hoe begon je?

Ik denk dat mijn allereerste foto's, foto's van m'n ouders en m'n zus zijn geweest. Die zijn echter net als alle foto's van mij uit mijn jeugdtijd, verloren gegaan. De daarop volgende foto's waren prentjes van vliegtuigen die ik op "Rotterdam Airport" het toenmalige "Vliegveld Zestienhoven" fotografeerde.

Ik kan me herinneren, ik zal toen denk ik net m'n derde filmcassette in m'n camera hebben gehad, dat we een keer met het gezin op bezoek gingen bij familie in Stadskanaal. De gesprekken van mijn ouders met mijn grootouders konden mij niet interesseren dus pakte ik mijn fototoestelletje en wandelde daar naar het Julianapark. Een park dat toen mooi groen was en het water in de vijver weerkaatste op een prachtige manier de blauwe lucht. De foto die ik daarvan nam maakte raakte me zo, dat ik vanaf dat

moment nog nauwelijks foto's van mensen of vliegtuigen maakte en me bijna uitsluitend richtte op foto's van de natuur en in Rotterdam van de wederopbouw die tweede helft zestigerjaren ook nog in volle gang was.

Ik heb nooit een opleiding in fotografie gehad. Ik heb me zelf alles aangeleerd door te kijken naar hoe anderen die hun werk gepubliceerd kregen het deden. De foto's die ik toen met dit beginnerstoestelletje maakte werden soms in wijkbladen opgenomen. Daar kreeg ik dan wat geld voor wat me hielp bij het sparen voor een SLR (spiegelreflex) camera. Rond m'n 16e had ik die bij elkaar gespaard. Het was een tweedehandse Exakta, maar man wat was ik er blij mee! En hoeveel films ik er mee volgeschoten heb, zal ik zelfs niet bij benadering weten.

Vanaf m'n 16e ging ik niet meer met m'n ouders op vakantie maar trok ik ieder jaar weer weken lang met de NS-Tienertoerkaart door heel Nederland om overal foto's van bezienswaardigheden en de natuur te maken.

Waar fotografeer je nu mee?

Dat ligt er eigenlijk aan... Als ik echt uitga om te fotograferen neem ik de Canon 5D vaak mee met de lens die ik verwacht nodig te gaan hebben. Wanneer ik evenementen fotografeer, of wanneer ik niet zo zwaar bepakt wens te gaan is de Canon 30D aan de beurt. En soms wanneer ik helemaal niet wil sjouwen en ik ook niet echt ga om te fotograferen neem ik de Olympus SP570-UZ mee. En ten slotte, wanneer ik in, onder, of boven water fotografeer dan doe ik dat met de Canon Powershot D10. Ik moet er namelijk niet aan denken dat één van mijn camera's waterschade zou oplopen. Ik ben heel zuinig op mijn spullen omdat ik weet dat wanneer er iets met één van de camera's zou gebeuren die niet meer vervangen kan worden.

Canon 5D

Canon 30D

Olympus SP570-UZ

Canon Powershot D10

Wat fotografeer je het meest?

Vanaf het begin is dat natuur, landschappen en stadsgezichten geweest. Op 2007 na. In dat jaar heb ik het meest mensen gefotografeerd. Van portret tot modellen fotografie, maar alleen op locatie. Door een ingrijpen van de uitkeringsinstantie kwam daar abrupt een eind aan. Zij meenden dat ik met de gratis fotosessies grof geld verdiende. Later meenden ze dat ik met de verkoop van mijn andere foto's duitzenden Euro's zou verdienen (was het maar waar, dan had ik hen niet meer nodig!)

Zo gebeurde het dat ik van hen ruim 20.000 foto's van Rotterdam moest vernietigen (ik zou er eens een boek van kunnen maken), van juni tot december 2009 geen foto meer mocht maken en gedurende heel 2010 geen enkele foto publiekelijk mocht tonen (denk hierbij bijv. ook aan internet sites).

Doordat ik heel veel afspraken niet meer mocht nakomen (ik heb toen ruim 60 mensen, die al een contract getekend hadden, moeten teleurstellen), heeft het vertrouwen dat men in mij had een behoorlijke knauw gekregen, en ik kan dan ook wel stellen, dat hoewel ik het fotograferen van mensen en het contact dat er tijdens een shoot, is veel leuker vind dan de andere soorten van fotografie, ik na 2007 nage-

noeg geen fotoshoots meer gedaan heb. Ik houd best van mensen om me heen en een boom, hoe mooi hij ook mag zijn, praat niet terug hè?

Straks, door de nieuwe wetgeving die men wil gaan invoeren, waarbij men er vanuit gaat dat we wel van lucht kunnen leven en we voor elke cent die we nodig hebben maar bij de kinderen moeten aankloppen, zal ik waarschijnlijk niet veel meer kunnen fotograferen dan alleen wat zich binnen loopafstand bevindt. En dat is omdat ik slecht ter been ben niet zo ver. (Inmiddels is die wet aangenomen en zal ook deze maatregel zijn hobby aantasten)

Heb je een favoriete lens en zo ja, welke en waarom?

Ik denk niet dat ik een favoriete lens heb. Ik gebruik de lens die ik voor een bepaald soort foto het meest geschikt acht. Toegegeven er zijn voor sommige situaties betere lenzen te krijgen, maar ik moet roeien met de riemen die ik heb. En daar kan ik me tot op heden vrij goed mee redden.

Zo fotografeer ik personen meestal met een 24-70mm lens, gebruik ik voor het fotograferen van dieren meestal een telelens, voor landschappen de standaard 18-55mm lens die bij de camera zat en voor (stads)wandelingen de 18-200mm. Sommige van die lenzen zou ik best nog eens voor een betere kwaliteit lens willen omwisselen. Maar ik ben heel blij met de spullen die ik nu heb.

Hoe maak je jezelf bekend?

Zoals veel fotografen worstel ik een beetje op dit gebied.

Ik heb twee eigen websites. <http://hs-models.nl> voor het tonen van mijn portret fotografie en <http://hs-fotografie.nl> voor het verstrekken van informatie en het tonen van mijn foto's van al het overige.

Ik plaats mijn foto's, puur om ze aan meerderen te kunnen tonen, naast op mijn eigen sites, ook nog op een paar andere sites als **Panoramio**, **deviantART** en **Shadowness**. Daarnaast gebruik ik sociale netwerken als **Hypes**, **Facebook**, **Google+**, **Netlog**, **MySpace** en **Twitter**. Alhoewel daar eigenlijk geen contacten

uit voortkomen. Ook ben ik lid van **Shootmodels, Modelsway, Dutchheaven en Model Mayhem** om contact te krijgen met modellen voor fotoshoots, maar als gezegd ligt dat sinds 2007 nagenoeg stil.

Ik geloof dat het meer gaat om WIE je kent (en dat moet dan uiteraard wel positief zijn), dan om WAT je kunt, maar wil je bekend worden zal je natuurlijk wel moeten laten zien wat je kunt.

Heb je er nooit aan gedacht om fotografie tot je beroep te maken?

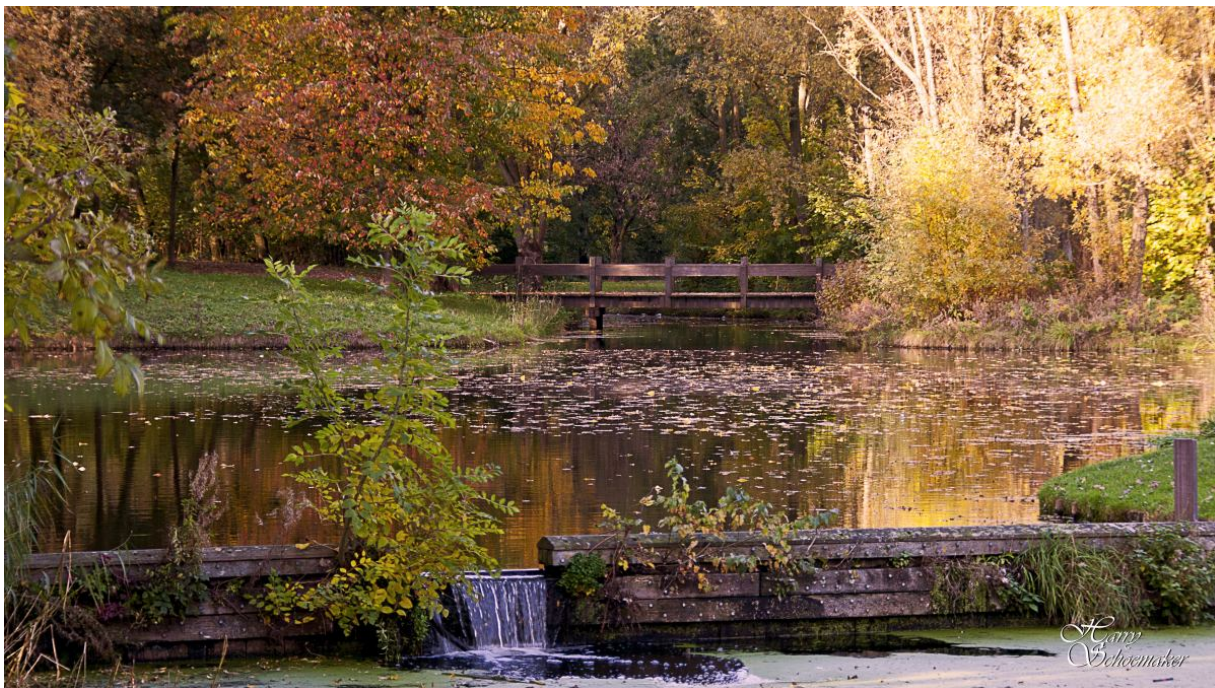
Jazeker. In 2005 adviseerden een re-integratie bureau (DHG) en Sociale Zaken me om me daar op toe te leggen en te zorgen dat de kwaliteit van mijn fotografie sterk zou verbeteren. Ik wilde om dat doel te bereiken daar een opleiding voor volgen, maar dat werd me door Sociale Zaken niet toegestaan.

In 2007 deed ik iedere week 2 tot 4 fotoshoots en begon ook deze vorm van fotografie behoorlijk onder de knie te krijgen. Helaas heeft een andere afdeling van Sociale Zaken daar toen een stokje voor gestoken omdat men meende dat ik grof geld zou verdienen met de gratis fotoshoots. Het was inderdaad de bedoeling om daar uiteindelijk geld mee te gaan verdienen, maar tot dat moment deed ik het nog steeds gratis om er ervaring in op te doen en me kwalitatief te verbeteren. Inmiddels heeft Sociale Zaken mijn mogelijkheden op dat terrein volledig teniet gedaan. Ik blijf dus fijn als hobby gratis fotograferen.

Wat is de meest favoriete foto die je ooit nam?

Daar is voor mij bijna geen antwoord op te geven omdat er in elke categorie wel een aantal zijn die ik erg mooi vind.

Heb je advies voor nieuwe fotografen?

Jawel.

- Onderzoek je markt, zowel nationaal als internationaal
- Bestudeer de foto's die je inspireren van andere fotografen.
- Oefen je de technieken en maak je die eigen.
- Doe zoveel mogelijk praktijkervaring op.
- Lees eBooks en boeken over de nabewerking van de foto's.
- Bouw netwerken op.

Denk er aan dat je geen foto van een zonsondergang of een zonsopgang kunt maken waar de zon niet schijnt. Met andere woorden ga vissen waar de vis zit. En zeker niet onbelangrijk: Sta open voor kritiek. Denk nooit dat je alles al weet. (of ben ik de enige die na ruim 40 jaar nog steeds dingen bijleert?).